

Det er da heller ikke Fremskridtspartiet eller andre medlemmer af Folketinget, det er derimod et medlem på orlov, vicestatsminister og økonomiminister Marianne Jelved, som har provokeret hele det danske Folketing ved i Børsen i dag at komme med nogle udtalelser, som i den grad sætter sindene i kog.

Når man tænker på, hvad den samme økonomiminister sagde for en uge siden, og hvad hr. Estrup sagde for en uge siden, så har danskerne faktisk krav på at få svar – et svar, som regeringens leder faktisk ikke engang vil give.

Man kunne jo spørge – man har jo spurgt tre gange – og statsministeren har det sådan, at hver gang et ubehageligt spørgsmål bliver stillet, forsvinder statsministeren ud ad bagdøren, mens resten af spørgsmålet bliver formuleret. Sådan har det været hele dagen, og derfor er det sådan, at man er blevet tvunget til at fremsætte et dagsordensforslag; statsministeren havde kunnet klare det med et ganske kort svar for lang tid siden.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg takker for svaret om Lønmodtagernes Dyrstidsfond. Det må vi få en dialog om også hen over sommeren, det er helt vigtigt, at vi får den sag på dagsordenen også til efteråret.

Det andet svar var jeg mere utilfreds med. Og jeg må måske så formulere spørgsmålet til regeringen, så vi kan få svaret i svarrunden.

Det projekt, man har lavet, der hedder »Danmark som foregangsland« lider af en afgørende, fundamental systemfejl. Det er, at man har ikke forstået, at miljø skal ind som en styrende og vigtig del af at skabe beskæftigelse og produktivitet og som en del af økonomien. Efter de diagrammer, der er heri, så har Finansministeriet ikke forstået ret meget af det, om noget overhovedet. Og det er jo en kæmpekritik af regeringens økonomiske politik.

Så er det jo meget godt, at man har en miljøminister, der er grøn, hvis man hegner ham inde, når den politik, vi skal have i den økonomiske politik, ikke er indrettet på at være grøn. Danmark fremfører i udlandet, at vi skal integrere det, men her i landet i projektet om Danmark som foregangsland er det overhovedet ikke integreret.

Jeg ser frem til et svar fra statsministeren eller finansministeren.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu ved jeg jo godt af erfaring, at man ikke kan svare på alt, men nu vil jeg så bede om, at jeg kan få et svar i denne omgang.

Det drejer sig om Kinapolitikken og den alvor, hvorved vi behandler menneskerettighederne. Vi kan have forskellige strategier, men jeg vil godt have respekt for, at vores alvor i forhold til menneskerettighederne godt kan være den samme, selv om man har forskellige strategier.

Vi var nogle stykker, som indstillede demokratiforkæmperen Wei Jing-Sheng, som altså har fået 15 år i spjældet for at have skrevet »På demokratiets mur i Kina«, til Nobels fredspris. Og jeg spurgte hr. Jørgen Estrup, om han fulgte opfordringen til at indstille Wei Jing-Sheng, og så oplyste jeg for min part, at jeg gjorde det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg er jo glad for, at fru Kirsten Jacobsen er enig med mig i, at vi har fået bevæget debatten ned på et lidt for lavt niveau, og så kan man jo altid diskutere, hvorfor debatten er kommet derned, men hvis vi er enige om, at det dagsordensforslag, som fru Kirsten Jacobsen nu har stillet, faktisk ikke burde være stillet, så er vi da kommet et skridt på vejen. Det synes jeg er fint.

At det så skulle være andre, der har bragt fru Kirsten Jacobsen ud på dybt vand, er jo beklageligt. Der er jo altså nogle, der kan stå for fristelser, men jeg ved godt, at det er svært.

Jeg vil egentlig også godt sige, at hvis det, der har stået i Børsen i dag, har ophidset fru Kirsten Jacobsen, så er det ikke sådan den sædvanlige nordjyske sindighed, der har præget morgenstunden. Så jeg synes egentlig, at vi skulle være enige om, at vi tog den debat i sidste uge, og derfor er der ikke nogen som helst grund til at gå videre med den i dag.

Derfor vil jeg også sige til fru Pia Kjærsgaard: Jamen altså, den debat har vi taget. Regeringen har fortalt, hvilke planer den havde. Jeg tror, at ministrene sikkert gerne vil svare mere på det, men jeg har i hvert fald ikke nogen grund til at svare yderligere ud over, hvad jeg gjorde før. Jeg henholder mig til, hvad finansministeren sagde under debatten.

Jeg tror, at jeg nu bedre forstod hr. Steen Gades spørgsmål fra før. Jeg skal ikke svare yderligere, når spørgsmålet bliver stillet til regeringen, men jeg er enig i det, hr. Steen Gade